

nogen videre Bægt paa et saadant Andragende. Det foreligger nu imidlertid en Gang, og lad os derfor se hen til, hvorledes Sagen har været forhandlet paa Fuur. Først har Sogneraadet, efterat Regjeringens Forslag var sendt til Den, sammenkaldt alle Fiskerne paa Den til et Møde, og de tilstedeværende Fiskere vare da enige om at gaa ind paa det Forslag, Regjeringen vilde forelægge; men efter Mødet have de ældre Fiskere reist sig derimod, og den Erklæring, der er kommen ind fra de ældre Fiskere, er tiltraadt af Sogneraadet. Efter at dette var foregaaet, er derpaa det nævnte Andragende sat i Gang. Det er dateret den 24de November og for kort Tid siden kommet ind til Rigsdagen; der har altsaa været god Tid til at samle Underskrifter, og disses Tal er 76. Naar man nu efterser Fiskeriindberetningen for 1870—71, vil man finde, at der er 200 Fiskere paa Den, saa at det er klart, at selv om Underskrifterne her virkelig ere af Fiskere, saa udgjøre Andragerne dog kun et Mindretal — jeg skal indrømme et stort Mindretal, idet det er 76 af 200 —; og naar man nu sender, hvorledes det gaar til, naar en saadan Agitation bliver reist, navnlig paa et Sted som Fuur mellem en Fiskerbefolkning, saa er det betegnende, naar man, uagtet man har gjort sig al Umage for at sammenkrabe alle de Navne, som det var muligt at faae, dog ikke har faaet flere end 76 af 200 til at underskrive. Jeg skal med denne Udtalelse anbefale, at man endelig vedtager Lovforslaget.

Nosenørn-Teilmann: Spørgsmaalet om, hvilken Betydning der kan tillægges dette Andragende, skal jeg lade staa hen, men jeg vil dog, forsaavidt som den ærede Ordfører stærkt fremhævede, at alle Navnene ere skrevne med een Haand, gjøre opmærksom paa, at efter min Erfaring tror jeg egentlig ikke, at der kan tillægges denne Omstændighed nogen afgjørende Betydning. Men hvad der forekom mig ikke tydeligt at fremgaa af den ærede Ordførers Udtalelser, er, hvad der er Indholdet af Andragendet, om det nemlig er det Lovforslag, som Indenrigsministeren har forelagt i Mar, eller om det er Loven af 1867, det udtaler sig til

Fordel for. Det er muligt, at han har sagt det, og i saa Fald beder jeg om Undskyldning, men ellers vil jeg bede ham udtrykkelig udtale, hvilken Lov det er, Andragerne ønske, Loven af 1867 eller den, hvortil Indenrigsministeren i denne Samling har forelagt Forslag.

Ordføreren: Andragendet indeholder Begjering om at beholde Loven af 1867 usforandret.

Nosenørn-Teilmann: Jeg ønskede at vide dette, da min Stemmegiøning afhænger deraf. Jeg kan nemlig efter denne Udtalelse ikke stemme for Lovforslaget, men agter at afholde mig fra at stemme.

C. A. Hansen: Det er jo ganske vist et stort Antal Fiskere paa Fuur, som der her er Tale om, men det ligger jo ogsaa i Dens Belliggenhed midt i Farvandet, hvor Fiskene findes, at der maa være mange Fiskere paa samme. Der er imidlertid en anden D, som er meget større — den udgjør nemlig 2 Herreder, medens Fuur kun er et lille Sogn —, og som ogsaa har mange Fiskere, og det er Morsø, og paa den have Fiskerne allesammen sluttet sig til Regjeringens Forslag. Jeg synes derfor, at det er at tillægge det enkelte Punkt altfor stor en Bægt, naar man vil lade Lovforslagets Skæbne være afhængig af en Erklæring fra en stor Del af dets Beboere.

Den foreslaaede Lovs gode Virkning vil jo i det Hele taget afhænge af en virksom, dygtig og samvittighedsfuld Kontrol med dens Overholdelse. Jeg er nu imidlertid overbevist om, at vi ogsaa have en saadan Kontrol i Limfjorden, der er i alle Henseender fuldstændig tilfredsstillende. Men det er derfor af Bigtighed, at der heller ikke finder Udtalelser Sted, som kunne svække Tilliden til denne Kontrol. Dette er dog, og tilsyneladende med Rette, sket i det andet Thing, idet man der har henvist til en bestemt Tildragelse med nogle Garn, der af Kontrollen vare blevne konfiskerede som ulovlige, men senere bleve „befundne lovlige“, hedder det, og som Kontrollen „endda beholdt i længere Tid“, ligesom det tilføiedes i det andet Thing, og man kunde læse om Sagen i de offentlige